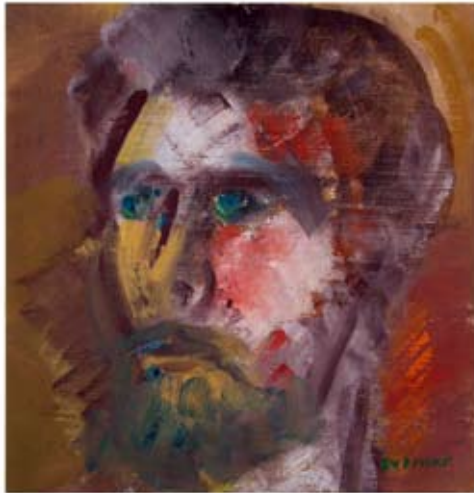

Georg Suttner
Retrospektiv

Gerlesborgsskolan
9 juni - 1 juli 2007

Självporträtt 70-tal

När Georg kom och tittade på ens målningar kände man sig uppmärksamrad!
En uppmärksamhet som skapade tillit och OBSERVANS.

Jag har hört Georg säga: - Du förstår. Jag minns faktiskt de flesta av mina elev-
ers målningar! Men vad skall man med ett sånt konstigt minne till?

När vi nu botaniserar i Georgs livsverk finns där stilistiska språng. Läraren
Léger. Riopelle, kanske Kobra gruppen och ett dansk, norskt atmosfärmåleri.
Men vi rör oss framför allt i en enorm minnesbank. Den autenticitet som
strålar från dom uppspända dukarna och alla dessa underbara små duklappar.
Bilder gjorda under ett arbetspass. Impulser, reflektioner, ett slags dagsljus-
anteckningar. Georg kan ange tid, plats för varje målning, det finns verknamn.
Färgen: Jordtrollsk mörkreflekterande dalsländsk insjömystik. Andra sidan är
kontrastrik sedd i fullt dagsljus, gult, grönt, rött, violett. Naken hud i kustnära
ljus. Hur går detta ihop? Jo, det är livskänslans platser som är kartlagda. Det
var just där! Det är just här!

Finns det någon konstnär som Georg inte är besläktad med så är det Léger,
läraren.

Det är väl mycket vackert.

Rektor

Mårten Glaumann

Batalmålning 60-tal

Georg Suttner är född i Laxarby i Dalsland och förankringen i hembygden har alltid varit viktig för honom. Naturen i Dalsland har han ofta återvänt till. Men man kan förhålla sig till naturen på många sätt: avbilda eller återge den, uttrycka sina upplevelser av den, sina känslor eller stämningar inför den – eller utforska den. Det är snarast det senare Suttner gjort, och detsamma gäller många andra motiv i hans måleri.

Samtidigt har han vistats och verkat utomlands i många år, särskilt i Frankrike, och haft ett öppet sinne för vad som hände på olika håll i konstvärlden. En del av hans måleri och inte minst utställningen av Gamla stan i Stockholm 1964 kan ses som kommentarer till och reaktioner på sådant. På ett personligt sätt har han förenat intryck utifrån, inte minst från franska kolorister, med den måleriska västsvenska tradition han tillhör.

Sedan hans debut som konstnär har dramatiska händelser ägt rum och världen förändrats. Men dessa dramatiska och politiskt laddade händelser märks inte i Suttners måleri. Han koncentrerar sig på ett begränsat antal motiv och på måleriska problem, som han utforskar desto intensivare.

På det personliga och konstnärliga planet har Georg Suttner upplevt mycket under den långa tid han verkat. Han studerade på konstakademien i Köpenhamn och i Frankrike för Léger, han var nära att dö en period på grund av undernäring och tbc. Han har haft stora framgångar på det konstnärliga, pedagogiska och administrativa området, upplevt både glada stunder och personliga sorger. Han har sett många trender och ismer i konstens och konstkritikens värld: kubism, tubism, konkretism, surrealism, informellt måleri, akademisk nyrealism, abstrakt expressionism,...

Genom allt detta har han varit trogen sina konstnärliga ideal. Visuella upplevelser och gestaltningen av dem, liksom upptäckarglädjen och nyfikenheten har alltid karakteriserat hans arbeten. Ljuset, rytmen, färgklangerna, musikaliteten har alltid varit centrala teman i hans konstnärskap. Varje målning av Suttner har sin specifika karaktär, samtidigt som de är lätta att känna igen som målningar av just honom. Hans konstnärliga identitet har inte förändrats av trender och moden.

Fokuseringen på gestaltning av visuella upplevelser är grundbulten i Suttners måleri. I den meningen är detta ett "rent måleri?". Det handlar om att på basis av kunskap och lång erfarenhet av olika färgers och färgklangers egenskaper bygga upp nya visuella gestalter, som oftast inbjuder till associationer till mer eller mindre välkända motiv. Konsekvensen och konstansen i detta rika konstnärskap är påfallande. Det har utvecklats och fördjupats måleriet utan att snegla på trender som just nu är inne i konstlivet.

När jag tidigare skrivit om Georg Suttners måleri har jag varit mest upptagen av hur han uppfattat och vidareutvecklat den konstnärliga uppdraget, hur han genom

Kvinna i korgstol 2006

att rytmiskt och måleriskt arbeta med färger, former och valörer demonstrerat och preciserat bildkonstens egenart, arbetat med att låta färg och form, harmonier och dissonanser, rytm och rörelse, kontraster och glidande övergångar i bilden påverka våra sinnen direkt genom utan att gå omvägen över semantik och syntax.

Det som nu slår mig när jag ser detta konstnärskap i sin helhet är det humanistiska inslaget, den ömsinta och musikaliska skildringen av människan och objekt i hennes närhet i existentiella situationer: mycket glädje över livet, men också en del vemod; mycket natur men också en del mystik; en del om ensamhet men mest om relationer med andra; mycket lite om den moderna tekniken som hos läraren Léger men desto mer om kvinnan, familjen, vänner och nära relationer; mycket ljus, luft och färg, och ett fåtal motivkretsar som utforskas ingående.

Göran Hermerén

Torso 2006

Tecken i naturen 70-tal

Kvinna med bockfot 2006

Garrincha 50-tal

Kronbruden 2002